

ՍԳՈՅ ՀԱՆԴԵՍ ԻՐԱԾԻ ՀԱՅՈՑ ԹԷՄԻՆ ՄԷԶ

Դեկտեմբերի 1989-ին Ուրբաթ: Այսօր ստակն է տարեկացին Մայր Հայոց Տարենիմէջ տեղի ունեցած երկրաշարժէն ուած տասնեակ հազարաւոր հայորդին:

ուաստեան ժամը 9.30 է: Պաշտամի աշնորդանիստ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ լեցին լեհ-լեցուն է հայունիքէն հեռու, և սգաւոր հայ քոյրերով և եղբարով, որոնք եկած են իրենց սիրով ան ու աղօթքը դեկուած Սատուած, Էսզի Տէրը լուսաւորէ անոնց արդար մանեղ հոգիները: Եկած են իրենց ուխտադպու և միացներու իրենց աղօթքատափու Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ լեցույ խորանէն բարձրացող օրինականինի միջոցով, Միածնակէ Սր. Սեմին առջև ծնկաչք աղօթող հայ հացեափ աղօթքին ի միհիքարութիւն և այծառութիւն մեր ժողովուրդին:

ուայ պատարագին է Սր. Էջմիածնէն անած Մայր Աթոռի երիտասարդ միանգութեան Տ. Մակար Աքեղայ Յովլէնեանը, որը իր անդուանիկ պատասխան կր մատուցէ Երաքի Թումէն ներս և արու պիտի ծառայէ Պաշտամի անորութիւն և անուն Տեղեցու մէջ: Պատասխան Հայր Սուրբը մէկ կողմէն տիտոր, այն մէկ կողմէն որպաս այս առիթնեաւուր պատշաճի իր պրտի խօսքն ու ողը կը լիէ իր հօտին.

անոն Հօր և Որդու և Հոգուն Սըրամէն»:

ի որպէս առանան չարչարանքն առուի ի մեզ, նոյնպէս և ի ձեռն առուի առաւել լիցի և միհիքարութիւններ» (Բ Կորնթ. Ա. 5): Աչպէս որ Քրիստոսի չարչարանքնեաւութագան մեր մէջ, այնպէս ալ

Քրիստոսվ պիտի առատանայ մեր միսիթարութիւնը»:

Սիրեկի հաւատաւոր քոյրեր և եղբարձեր,

7-ը Դեկտեմբերի 1988 թուական: Ահա մեր ժողովուրդի պատմութեան սեւ էշերուն մէջ իր տեղը կը գրաւէ նոր վերքի, նոր սոգի, նոր արիւնի թիւ մը: Թուական մը մեր ժողովուրդի ճակատագրէն: Թուական մը մեր ժողովուրդի այն բազում և դաժան օրերէն, որոնք երբ կ'արտասաւենք ինքնարերաբար, կամայ թէ ակամայ սարսուն մը կանցնի մեր մարմինն մէջէն և կը ստիպէ մեզի պահմը կենալ, պահմը զգաստանալ ու մտօրիլ և արցոնքի կաթիլ մը թափել մեր սիրտերուն մէջ....:

Սիրեկի հաւատացեալներ, այսօր մենք բոլոր հաւաքուած ենք պատեղ, այս սոյրը և աստուածաբնակ կամարներուն գերքեն, յիշատակելու մինը այդ պահերէն: Ահանոր երկրաշարժէն զոհուած տասնեակ հազարաւոր անմեղ հայորդիներու տարեկացը ոգեկոշելու և ի խորոց պրտի բխած, ինչպէս կ'ըսէք Նարեկացին, մեր աղօթքները լելու առ բարձրեալս Աստուած՝ անոնց արդար հոգիները երկնային առատ ողորմութեան ու խաղաղութեանը արժանի ընելու համար. «Յիշատակն Արդարոց Օրինութեամբ Եղիցի»:

Սիրեկի Հաւատացեալներ:

Ինչպէս գիտեք, քրիստոնեութիւնը իր ողջ եւթեամբ և ընդունութեամբ զօհաբեռութեան կրօն է, իմաստաց և գիտանուած զոհաբերութեան. «Հովի քաջ անձն իւս դնէ ի վերայ ոչխարացն» (Յով. Ժ 11): Այսահին զոհաբերութեան ախաւոր օրինակը ծառայեց նոյն ինքն Քոհստոս, զոհենով իր սրբազնակատար անձը մարդկանց փրկութեան համապ: Եւ բնական է, որ ամեն զիտակցուած զոհաբերութիւն իր եւտեւն կը բերէ լուսա-

որ եւ պայծառիմաստ յարութիւնը: Ուրեմն դարձեալ մեր Տէրը Յիսոս Քրիստոս ի ապացոյց իր զոհաբերութեան, իմաստաւորութեան, յարեա եւ անով իսկ փառաւորեց ողջ քրիստոնեութիւնը ցայսօր, հաստատելով քրիստոնեական այս մեծ հշանաբնը, որը կ'ըսէ. «Ճկա յարութիւն առանց չարչարանաց» եւ կամ ալ զոհաբերութեան:

Եւ ահա, սիրելի հաւատաւոր ժողովուրդ:

Այս նոյնը կը վկայէ մեր ընտրած քառօհք քնարանը, որ Մեծ Պողոս առարեալ կորնթացիներուն լուծ իր համակին մէջ կ'ըսէ. «Խնչպէս որ Քրիստոսի շարչարաները առատացան մեր մէջ, աշնապէս ալ Քրիստոսով պիտի առատանայ մեր միմիթարութիւնը» (Բ Կորնթ. Ա. 5): Սակայն Քրիստոսի Աւետարանին ամէն մէկ խօսքը, գործը, հրաշքը եւ կամ առակը հասկանալու համար իսկապէս որ մենք մեր անձը պիտի զոհաբերենք, մենք մեր մարմիթին վրան պէտք է զգանք անոր լուծը, որը քաղցր է եւ անուշ, որովհետեւ քրիստոնեութիւնը միայն ու միայն գործանական կատարողութեան կրօն է, եւ եթէ քաւարարութիւնը միայն խօսքով, ըստով թէ քրիստոնեական կրօնը այս է եւ կամ աշնէ, ապա ինչպէս Պողոս առաքեալ պիտի ըստը. «Ի զուր են քարոզութիւնք մեր եւ ի զուր են հաւատք ձեր» (Ա Կորնթ. ԺԵ. 14):

Սիրելիներ, մեր ժողովուրդը քազում անզամներ զոհաբերած է իր անձը «Վասն հաւատոյ եւ հայրենեաց», ուրեմն այդպիսի զոհաբերութիւններէն եւր մենք երբէք ու երբէք իրաւոնքը չունինք ընկնուելու եւ յուսահատուելու, որենէ քնարական աղետի ժամանակ, ի մասնաւորի Մայր Հարենիքն մէջ տեղի ունեցած երկրաժարմէն, որովհետեւ մենք պիտի հաւատանք անոնց մօտալուտ յարութեանը....

Ես կը հաւատամ այս խօսքերուն, կը հաւատամ գիտակցօրէն ու ամենայն լրջութեամբ քանզի ահա միմիթարուած, երշանիկ եւ փառաւորուած կը զգամ ինձի այս պահուս, այս վայրկեանիս, վասնզի այն ժողովուրդը, որմէ հոգույ եւ մարմնոյ սնունդը ստացած եմ, այն ժողովուրդը, որը տարիներ առաջ ինձի վատահեցաւ ըլլալու հովիւր իր Եկեղեցոյ հօտին, այսօր, այս Եկեղեցոյ մէջ, իրաբեան այս հոդին վրա, Կանգնած է ունկնդրելու իր բնտրածի, իր համեստ հովին սիրտի խօսքը, սիրտի պատգամը եւ Մայր Աթոռ Ս. Եջմիածնի զանգակներու օրհնաբեր դղողանք:

Սիրելի հարազատ ժողովուրդ մեր,

Այս առիթով, Քրիստոսի այս սուրբ խորանի առջեւ, իրաբեան թեմիս բարեխսամ առաջնորդ Տ. Աւագ եպս. Ասատորեանի առջեւ, իմ հոգեւոր եղբայրներու առջեւ եւ վերջապէս ձեր առջեւ, սիրելի հաւատացեաներ, կու գամ իմ ովսոր Կաքելո, իմ խոստումը կատարելու, որ կը լինեմ «Մշակ առանց ամօթոյ», զոհաբերելով իմ տկար անձը հոգեպէս եւ մարմնապէս իմ հարազատ իրաբեան հայ ժողովուրդին համար ի միմիթարութիւն եւ ի պահառութիւն մեր Եկեղեցոյ:

Սիրելի հաւատացեալներ, ուրեմն եկեղեցուրու համատեղ աղօթենք առ Աստուած, որպէսզի երկնային Տէրը հոգու եւ մարմինի միմիթարութիւն եւ մտքի պահառութիւն պարգեն համալին մարդկութեան, առաւելապէս Հայատանեաց Առաքելական Մայր Եկեղեցոյ զաւակներուն, որ ի Հայատան եւ ի սիրու աշխարհի:

«Խաղաղութեամբ քով, Քրիստոս Փըրկիչ մեր, որ ի վեր է քան զամենայն միտու եւ զբանս, ամրացն զմեզ եւ աներկիտ պահնեայ յամենայն շարէ». ամէն»:

Որմէ եւր պատարագը կը շարունակոի միհան աւարտը, ապա կը գոցուի սք. խորանի վարագուրը:

Պատարագէն անմիջապէս եւր Տիկ. Շաքը Արծիւեանը հոգեկան բարձր ասրումներով հաւատացեալ ժողովուրդին կը ներկայացնէ «Հայրենիքի Զայն» թերթին մէջ լոյս տեսած 14-ամեայ աղետեալ, առաւել քան 10-ը գործողութիւններէն հրաշքով փրկուած՝ Ազնի Նազեւանին մասին յօդուածը, որն ակամայ կը շարժէ ողջ հայատացեալներուն յուզական աշխարհը, որը կատարուի փոքրիկ Ազնի կողմէ գրուած «Մայր իմ Հայատան» բանաւեղջութեամբ՝ 15-ամեայ Սերբա Սահակեանի յուզաքաթաթիս արտասանութեամբ:

Սրտի խորին յուզումներով, Պատարագ հայոց «Կոմիտաս»-ի անուան երգչախումբը Պրճ. Կարապետ Քիշմիշեանի ղեկավարութեամբ կը կատարէ «Ամեն Հայի» մարդերգը եւ ապա թեմիս բարեխմամ առաջնորդ գերազնորի Տ. Աւագ եպս. Ասատորեանը, լուսի եւ լուսի արցունքներով, կ'ընթերցէ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Տ. Ս. Վազգէն Ա. Հայրապետի քարոզը, որը նոյն առիթով սոյն թուականի Դեկտեմբեր 10-ին պիտի արտասանուի Հայատանեաց Առաքելական Մայր Եկեղեցոյ քոյր թեմներէն ներս, ի մասնաւորի Շիրակի հայոց թեմնեն եւ Ամենայն Հայոց Հայրապետի կողմէ: Քարոզը մեծ յուզումով կ'ընդունուի հաւատացեալ ժողովուրդի կողմէն

որ կարծէք հրաշքի պէս եւ մէկ ակնթարթի մէջ հասատը ու ներշնչանք կը պարգևէ սպառոյ ժողովորդին:

Քարոզէն եւոք Սրբազն Հայրը, ժողովորդին ի տեղեկութիւն, կը ներկայացնէ Վեհափառ Հայրապետի կողմէն մէկ օր առաջ դրկուած հեռագիրը, որտեղ Ամենայն Հայոց Հայրապետը կը հրահանգէ բոլոր հինգեցական մարմիններուն, հոգեւորականաց եւ աշխարհականաց դասուն եւ միս բոլոր ազգային կազմակերպութիւններուն՝ նեցուկ ըլլալ Մայր Հայրենիքին,

Արցախնեան աշխարհի մեր հայրենակից-ներու պայքարին:

Ապա «Կոմիտաս» երգչախումբը կը կատարէ քանի մը ազգային-հայրենակիրական երգեր՝ «Կիղիկիա», «Հայրենիքիս հետ», «Նոր Երեւան» եւ այլն:

Հանդէսը աւարտելէ եւոք կը կատարուի հոգեհանգատեան պաշտօն երկրաշարժի զոհուածներուն ի յիշատակ եւ սրբազն հօր արձակումով խուներամ ժողովորդը կը մեկնի «Ե խաղաղութիւն»:

ՄԱԿԱՐ ԱԲԴ. ՑՈՎՃԱՆՆԵՍԵԱՆ

